

סגור חלון

"הארץ" משיב לעו"ד גלט-ברקוביץ': היא חשפה מרצונה החופשי את זהותה כמקור להדלפה בפרשת סיריל קרן

עו"ד ליאורה גלט-ברקוביץ' תבעה 2.5 מיליון שקל מהעיתון בטענה שהוא אחראי לחשיפתה כמקור לפרסומים בעניין החקירה

יצחק דנון 27/3/07

הוצאת עיתון "הארץ" מכחישה את טענותיה של ליאורה גלט-ברקוביץ', לשעבר פרקליטה בכירה בפרקליטות מחוז מרכז, שליוותה את חקירת פרשת סיריל קרן בעניין ראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון, בדבר הפרת החיסיון כלפיה.

לדברי "הארץ", גלט-ברקוביץ' היא זו שחשפה מרצונה החופשי את זהותה כמקור לפרסומים בעניין החקירה, ועל כן אין להטיל אחריות בשל כך על העיתונאי ברוך קרא, שחשף את פרשת סיריל קרן ב"הארץ"; שמואל רזנר, עורך החדשות בעיתון באותה תקופה, והמו"ל, עמוס שוקן (להלן: הנתבעים).

לדברי הנתבעים, חסיונה של ברקוביץ' לא הופר וזהותה לא נמסרה לאיש.

גלט-ברקוביץ' הורשעה בעבירה של גילוי בהפרת חובה בעקבות הדלפת חקירתו של שרון ל"הארץ" ערב הבחירות ב-2003. היא הורשעה בהודאתה ונדונה ל-8 חודשי מאסר על תנאי ולקנס של 10,000 שקל. בית הדין של לשכת עוה"ד הישעה אותה לשנה וחצי והיא עזבה את הפרקליטות.

גלט-ברקוביץ' הגישה לפני כחודשיים תביעה בסך 2.5 מיליון שקל, נגד הוצאת "הארץ", קרא, רזנר ושוקן. לטענתה, זהותה כמקור למסירת המידע נחשפה כתוצאה מהתנהגותם הרשלנית של הנתבעים, שגרמו לה נזק בלתי הפיך.

לדבריה, מרגע שקיבלו הנתבעים את המידע והמסמכים לידם, הם התעלמו מההבטחות שנתנו לה, ו"עשו שימוש בהם ככל העולה על רוחם תוך התעלמות מהנזק שהם מסבים לה". היא ביקשה מבית המשפט לראות בנתבעים כמי שהפרו את חובותיהם החוזיות, עוולו כלפיה בניזקין והפרו את חובתם האתית.

"כיס עמוק"

בכתב ההגנה שהגישו הנתבעים, באמצעות עוה"ד זאב דור ליאונד, נטען כי טענותיה של גלט-ברקוביץ' חוטאות לאמת ונטענות כולן לאחר מעשה ובסתירה למצב הדברים והתנהלותם של הצדדים ב"זמן אמת". זאת, לדבריהם, כדי לתור אחר "כיס עמוק" בכדי לפצות עצמה על נזקים שנגרמו בשל התנהגותה.

בבקשה לדחות את התביעה, טוענים הנתבעים, כי גלט-ברקוביץ' מנסה לטוות לאחר מעשה ובהסתמך על מסכת טענות עובדתיות, הרצופות ברובן אי דיוקים ואי אמיתות, מארג עובדתי מסולף בדבר תוכן שיחתה עם קרא.

הנתבעים מציינים את התנהלותה הבעייתית של גלט-ברקוביץ' בחקירה - בתחילה היא הטעתה את צוות החקירה בכך שמסרה שמות מדליפים פוטנציאליים אחרים והטיחה האשמה

באחרים, ולבסוף הודתה כי היא המדליפה.

גל-ברקוביץ' טענה כי זהותה נחשפה על-ידי השוואת סימני סיכות השדכן המשרדי על טיוטת בקשת חיקור הדין שמסר למשטרה העיתונאי משה נוסבאום, לאחר שקיבל אותה מ"הארץ", עם הסימנים של טיוטת המסמך שמסרה לחוקריה. לדברי הנתבעים, העובדה שגל-ברקוביץ' לא תבעה את נוסבאום מלמדת על מניעה האמיתיים בהגשת התביעה. (ת.א. 1121/07).